

Facilis Et Succincta S.S. Canonum Doctrina

Pirhing, Ehrenreich

Dilingæ, 1690

§. IV. Quâ ratione Ecclesiis, vel minoribus læsis ob damnum illatum, aut lucrum cessans, succurratur per restitutionem in integrum, & an eriam minor vel Ecclesiam restituenda sit?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61641](#)

ganda fuerunt, prout habetur in *L. Minor* 36. ff. de *Minorib.* & in *c. Auditio* 3. b. t. Imò contra sententiam etiam à Papa, aut alio supremo Principe latam, aut confirmatum conceditur restitutio in integrum. c. *Tum ex literis* 5. b. t. (non quidem ab inferiore, sed ab ipso supremo Principe concedendam) ita ut executio sententie per restitutionem in integrum regulariter & ordinariè suspendatur. c. *Suscicata* 6. b. t. nisi contra petentem restitutionem adsit praesumptio, quod malitiosè eam petat, ad impedientiam executionem, & hæc adversus rem judicatam restitutio etiam majori conceditur, si justa causa probetur, prout sumitur ex c. *Ex literis* 4. b. t. negata tamen semel in judicio restitutio, quamvis Ecclesiæ aut minori facta sit, in alio judicio non conceditur, (cum sententia lata transverit in rem judicatam) præterquam ad instituendam appellationem, nisi nova defensiones emergant, quæ novo indigent auxilio c. *final.* b. t.

§. IV.

Quâ ratione Ecclesiæ, vel minoribus lessis ob damnum illatum, aut lucrum cessans, succurrâtur per restitutionem in integrum, & an etiam minor vel Ecclesiæ adversus alium minorem aut Ecclesiæ restituenda sit?

Minoribus & Ecclesiæ subvenitur per beneficium restitutio in integrum tam ratione damni illati, quam ratione lucri cessantis, si graviter læsa sint. c. *Constitutus* 8. b. t. saltet in hoc postiore casu, si res adhuc integra sit. Sicuti autem minor contra minorem restituatur, ita Ecclesia contra aliam Ecclesiæ,

nisi par utriusque esset causa, ita ut utrumque agat de damno vitando, in tali enim casu privilegiatus contra æquæ privilegii suum privilegio uti non potest, sed et decidenda est iuxta jus commune. Si vero par non sit utriusque causa, sed una pars de damno vitando, altera de lucro acquirendo agit, potius succurriri debet etiam per restitutionem in integrum illi parti, quæ de damno agit, quam quæ agit de lucro captando, quamvis utraque pars privilegiata sit.

§. V.

In quibus casibus restitutio in integrum minoribus non conceditur?

Plures enumerant jura. Et primus quidem est, si major factus expressum vel tacite ratificavit id, quod in minore ætate gestum est. L. 1. & 2. Cod. si major factus, &c. quia in tali casu ratificatione restitutio habetur tanquam renuntiatio privilegii minori competentis. Secundus est, si majore dolosè se simulavit minor, o animo, ut ad contrahendum alterum inducat, cum huic sua fraudes professe non debeat. Tertius est, si veniam ætatis à Principe imperavit minor, & postmodum cum alio contrahat. L. 1. Cod. de his, qui veniam etatis. &c. quia fictione juris majores hi reputantur, quibus restitutio non conceditur. Quarto non restitutio minor adversus calum plenè fortuitum, qui cuilibet etiam majori, quamvis prudentissimè agat continere posse. L. Verum 11. Sciendum ff. de minor. Cum in tali casu non ob defensum ætatis, quæ meretur beneficium restitutio, in ipso contractu laetus sit, sed ex alio casu postmodum fortuitò superveniente. Quinto: Non restitutio, si